

χ' εύρήσει σχόλια πολλά και γνώμιας εἰς παπύρους,
οὓς περ εὐρώς κατέφαγε και κόνις ἐπιπάσσει.

Και θεολόγων κτώμεθα περιφανεῖς Σχολάς,
ἀλλὰ και ρήτορές εἰσιν, ἐν οἷς και Δαμασκάς,
δις τῶν ἀγγέλων ἐν παντὶ τὸ γένος διακρίνει,
πλὴν και Παυλίδης ἔσθ' ἡμῖν, δρυγίθων τρέφων σιμήνη,
και ἔγκατασπείρων θρίδακας ἀμφω τῷ χείρε μόνος
και τῶν δρυγίθων τὰ ὡξάνωμενος εὐώνως.

Οὐ μὴν ἀλλὰ και πάμπολλοι εἰσὶν οἱ δικηγόροι,
ἐν οἷς Κρασσᾶς τε και Κωστῆς, τὰ μάλιστα προγάστωρ,
και ἀλλοι τοῦ Ἀσκληπιοῦ γενναῖοι δορυφόροι,
οὓς διάλιμων τις πρὸς ἔριδας ὑποκινεῖ ἀλάστωρ,
και γράφεις διατριβάς, λακτίζοντες ἀλλήλους,
και ἀλλήλοις ἔγκολάπτοντες και ἐντρίβοντες κονδύλους.

Τοιγάρτοι οὖν ἐσθίοντες παντοπωλῶν ἀρύας
οὐποθ' ἡμεῖς παυσόμεθα περδόμενοι σοφίας,
δις δ' ἀν δρέγηται σπουδῆς και δέξιης και τιμῶν
γενέσθω οὗτος δπαδός και μαθητῆς ἡμῶν.

Ἐστι δὲ Κόντος ἀμαθῆς, τὰ μάλα βαθυπώγων,
εἰς τούτον δὲ ἀνέθεντο προσφώνησιν ποιήσειν,
ἀλλ' ὁ γεννάδας ἄγνοει τὸν τῶν ἀρχαίων λόγον,
αι τρίχες γάρ ἐφρόφησαν και μόνον τε και κρίσιν.
Ἐγὼ δ' ὁ φέρων δνομα και ἐπώνυμον Σπανού
ἐμπίμπλαμαι μαθήσεως και γνώσεως και γοῦ.

Σπανός μέν, ἀνδρες, πέρυκα, οὐ μήν γε και ὥραίος,
οὐδὲ βαρύνει με ποσῶς ὁ φόρτος τῶν τριχῶν,
οὐδὲ προσδέομαι κάγω ξυροῦ τε και κουρέως,
δ τε σμικρᾶς τριχώσεως μηδέποτε λαχών.

Και Ἀντιγόνην γέγραψα καλλίστην εἰς τὸ εἶδος,
ἐντρύψημα γραμματικῶν και ζείδωρον τροφήν,
και ἀλλα δὲ γεγράψομαι ως ἔχω δι' ἐλπίδος,
οὐ μέντοι και γραμματικὴν ἔξεδωκα σοφήν,
μεστήν τε και ἀνάπλεων Λατινικῶν παντοίων,
και ταύτης τῆς γραμματικῆς οὐ γέγραπται βελτίων.

Ταῦτα ποιοῦμαι πρὸς σπουδὴν τῶν ἐπιγιγνομένων,
ἐφ' ώ γε πάνυ ἐπαιγος προσήκει μοι καλός,
και τὸν Σουρῆ ἀπέρριψκ μετά πολλῶν ἐπαίνων,
τοιγάρτοι τὸν χωλίαμδον οὐκ οἶδε παντελῶς.

Ἐστι δὲ οὗτος ὁ Σουρῆς Ναζαρηνὸς τὸ εἶδος,
οὐδὲ σμικρᾶς μαθήσεως και μέτρων ἔγκρατής,
ἀδόλεσχός τε φλήγαφος, γραφεὺς ἐφημερίδος,
και δή, ως ἐμοιγε δοκεῖ, τριδῶν ποιητής,
βαττολογῶν ἐφ' ἀ μή δεῖ, λαλῶν και γράφων χύδην,
τὸ μέτρον δ' οὐ δυνάμενος τῇ λέξει ἀποδίδειν.

Και φέρεται ως φέρεται τοῦ λόγου ἡ φορά
και γέγραφεν δύσματα τὰ μάλα ρυπαρά,
ἀπερ οὐκ οἰμαι πρόσφορον και πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν,
δοκεῖ μοι δὲ ως κράτιστον τηρήσαι σιωπήν,
τάλια ἔνη μόνιμα ἐτ νός μαλεντικούντουρ
ετ 'Εουρόπε Γκρέτσιαμι ίμμόντιτσε μιγούντουρ.

Τοιαύτην οὖν προσφώνησιν ὑμῖν προσηγεγάμην
και νῦν δρέγω πρὸς ὑμᾶς τὴν δεξιὰν παλάμην,
δις δ' ἀν ὑμῶν τὰ ρήματα προέληγται αὐτὰ
περιφανῆς ἐν γράμμασι τὸν βίον τελευτᾶ,
οὐδὲ ἐπιλάθεται αὐτοῦ και πᾶσα ίστορία...
Εἰπον...

Σεμιτέλος ὁ σοφὸς και ἡ Σπανομαρία.

Και ὅλιγας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Στοῦ Μιχαὴλ Κατσίμπαλη περίφημα καπέλλα
γιὰ τὸ κεφάλι καθενός, ποὺ εἶναι μία τρέλλα.
Ἐγέμισε τὸ μαγαζὶ μὲ καλοκαιριγά,
σκερτσόζα, πολυποίκιλα, και μάλιστα 'φθηνά.
Λοιπὸν εἰς τοῦ Κατσίμπαλη ἐμβάτε, παροδίται,
εἰν' ἄλλο πρᾶγμα νὰ σᾶς 'πῶ και ἀλλο νὰ τὰ 'δῆτε.

★

Ξενοδοχείον νέον, τούπικλην 'Α ν α μ νή σεις
ἐκεὶ 'στὴν Μουνυχίαν τοῦ Πειραιῶς κοντά,
ποὺ δὲν εὑρίσκεις λόγους πολλοὺς νὰ τὸ ὑμνήσῃς,
και ἀς τρέξῃ ὁ καθένας μὲ τοσέπη ποὺ βρούνται.
Πλὴν φέρομεν εἰς γνῶσιν παγτὸς κοιλιοδούλου
πὼς τὸ Ξενοδοχείον τὸ ἀγει και τὸ φέρει
ἡ χειρὶ τοῦ Πετροχείλου και τοῦ 'Αργυροπούλου,
ποὺ εἶναι ξενοδόχοι χωρὶς νὰ ἔχουν ταῖρι.

★

Βιβλίον ἔξεδόθη ὑπὸ Κρητὸς Βαρδίδη
μὲ ἄθλους τοῦ μεγάλου Κρητὸς Δασκαλογιάννη,
πολύπειρον δὲ ἀνδρα ἡ συγγραφὴ προδίδει,
όποιο μὲ λόγους μόνον τῆς ὥραις τοῦ δὲν χάνει.
Και εἶναι τὸ τραγοῦδι πολὺ σημαντικό
διὰ τὸν γλωσσολόγον και τὸν ιστορικό.

★

Στὸ Ζαχαροπλαστεῖον Βαλσάμη τοῦ Θωμᾶ,
ποὺ τοὺς ζαχαροπλάστας κατ' ἔξοχὴν τιμᾷ,
κάτω τοῦ 'Ιπουργείου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης
ἐκεὶ στιγμὰς δλίγας θὰ εὑρηγες εὐφροσύνης,
ἐκεὶ θὰ 'βρῆς τὰ πρώτα τοῦ κόσμου παγωτά,
και ρούφα κάθε 'μέρα πέντε ἔξη ἀπ' αὐτά.

'Ο Ρωμαϊκός γνωστὸν οᾶς κάνω — πὼς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω,
μὲ ξενοδοχείον Ξύδη,
— και ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
— δρός 'στὸ λαδδι, τρεῖς 'στὸ ξύδι.

μὲ Χημείον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οίκοδομή,
και μιὰ χήρα δίχως ἀνδρα, — πούταν ἄλλοτε μεμρή.